

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

Data posiedzenia: 19 maja 2011r.

Nr posiedzenia: 149

Posiedzeniu przewodniczył: senator Kazimierz Kleina – przewodniczący komisji

- Porządek posiedzenia:**
1. Opinia komisji w sprawie petycji dotyczącej zabezpieczenia prawa inwestora do skargi przeciwko systemowi rekompensat (*P-03/2011*).
 2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (*druk senacki nr 1205; druki sejmowe nr 3974, 4099-A*).
 3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze i ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (*druk senacki nr 1203; druki sejmowe nr 3940, 4070*).
 4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (*druk senacki nr 1210; druki sejmowe nr 3311, 4015*).

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych: Grzegorz Banaś, Grzegorz Czelej, Wiesław Dobkowski, Piotr Gruszczyński, Stanisław Karczewski, Kazimierz Kleina, Antoni Motyczka, Henryk Woźniak, Marek Ziółkowski.

- zaproszeni goście
 - Ministerstwo Finansów:
 - podsekretarz Wiesław Szczuka,
 - zastępca dyrektora Departament Rozwoju Rynku Finansowego Piotr Koziński,
 - zastępca dyrektora Departament Rozwoju Rynku Finansowego Sebastian Skuza,
 - referendarz w Departament Rozwoju Rynku Finansowego Szymon Woźniak,
 - Ministerstwo Sprawiedliwości:
 - podsekretarz stanu Zbigniew Wrona,
 - główny specjalista w Departamencie Sądów Powszechnych Anna Gnys,
 - główny specjalista w Departamencie Sądów Powszechnych Piotr Razarenkow,
 - zastępca dyrektora w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Dorota Kramarczyk,
 - naczelnik w Departamencie Organizacyjnym Beata Sawica-Felczak,
 - prokurator w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Dariusz Kaniak,
 - Ministerstwo Gospodarki:
 - gł. specjalista w Departamencie Rozwoju Gospodarki Monika Drózd
 - Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych:
 - wicedyrektor biura Prawnego Dorota Mackiewicz,
 - członek zarządu Michał Stępniewski,

- Komisja Nadzoru Finansowego:
 - naczelnik wydziału ds. Nadzoru Bankowego w Departamencie Prawnym Małgorzata Burzyńska,
 - naczelnik w Departamencie Usług Finansowych i Licencjonowania Tomasz Banaszczyk,
 - starszy specjalista w Departamencie Prawnym Judyta Koperska-Bedla,
 - specjalista w departamencie Prawnym Dominik Krzyżanowski,
- Pracodawcy RP:
 - ekspert Emilia Amielanczyk,
- Krajowa Izba Gospodarcza:
 - ekspert Katarzyna Dwórniak
- Związek Banków Polskich:
 - wiceprezes Jerzy Bańka
 - radca prawny Joanna Tylińska
 - dyrektor Norbert Jeziolowicz,
 - radca prawny Bartosz Jagodziński,
 - przewodniczący grup roboczej Bartłomiej Wieczorek,
- Krajowa Izba Syndyków:
 - dziekan Maciej Roch Pietrzak,
- Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń Syndyków i Likwidatorów:
 - prezes Krzysztof Popiel,
- przedstawiciele Kancelarii Senatu:
 - kierownik Działu Petycji w Biurze Komunikacji Społecznej Danuta Antoszkiewicz,
 - przedstawiciel Biura Legislacyjnego Szymon Giderewicz.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Kierownik Działu Petycji Biura Komunikacji Społecznej w Kancelarii Senatu Danuta Antoszkiewicz przedstawiając informację dotyczącą petycji poinformował, że Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpatrzyła w marcu br. zgłoszone do Senatu trzy petycje w sprawie tego samego problemu. Wnioski wynikające z tych dokumentów dotyczą naruszenia prawa do uzyskania rekompensat z tytułu prowadzonych inwestycji.

Zdaniem autorów petycji Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 marca 1997 r. w sprawie systemu rekompensat dla inwestorów została nieprawidłowo transponowana do prawa polskiego, gdyż praktycznie uniemożliwia realizację prawa inwestora do skargi. Nienależycie przyjęte do prawa polskiego przepisy dyrektywy uniemożliwiły im prawo wniesienia skargi na system rekompensat.

Wszyscy autorzy petycji wnoszą tą skargę na gruncie upadłości grupy inwestycyjnej WIG Dom Maklerski S. A. Autorzy petycji, którzy byli inwestorami oczekiwali, że w ramach obowiązującego prawa będą mieli możliwość uzyskania zwrotu ze środków zebranych w systemie rekompensat, który funkcjonuje na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W uzasadnieniu do petycji poinformowano, że żaden z poszkodowanych upadłością przedsiębiorstwa inwestycyjnego WIG Dom Maklerski S. A. nie uzyskał rekompensat we właściwej wysokości. Większości inwestorom nie wypłacono żadnej rekompensaty.

Obowiązującym przepisom prawa autorzy zarzucają brak możliwości zaskarżenia systemu rekompensat, co powoduje brak możliwości wyczerpania krajowej drogi odwoławczej, a ten fakt uniemożliwia im dalszą drogę odwoławczą przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Autorzy petycji uważają, że istnieje błędne wskazanie ewentualnego adresata roszczeń – instytucji zarządzającej systemem rekompensat, a nie systemu rekompensat jako takiego.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka stwierdził, że omawiana kwestia jest znana w Ministerstwie Finansów i była przedmiotem konsultacji z Krajowym Depozytem

Papierów Wartościowych, Komisją Nadzoru Finansowego oraz Komisją Europejską. Minister dodał, że należy oddzielić dwie kwestie: sposób wdrażania dyrektywy do prawa polskiego oraz prowadzenie sprawy przez syndyka, czy przez sąd. Zdaniem Ministerstwa Finansów głównym źródłem problemów podnoszonych w petycji jest fakt, że ten proces przeprowadzany jest z wieloma błędami. Odnosząc się do kwestii wdrażania dyrektywy minister stwierdził, że zamierzony rezultat dyrektywy w polskim prawie został osiągnięty.

Wyjaśnił, że do Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S. A. należy obowiązek sprawdzenia przedstawionej przez syndyka lub zarządcę listy inwestorów pod względem zgodności z wymaganiami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wyliczenia kwot rekompensat pod względem w zgodności z ustawą oraz terminarza wypłat. Zwrócił uwagę, że zasady funkcjonowania systemu rekompensat w Polsce były przedmiotem zainteresowania Komisji Europejskiej. W tej sprawie strona polska nie otrzymała informacji o zastrzeżeniach organów Komisji Europejskiej. Konkludując, minister stwierdził, że nie ma podstaw do podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenia zasad wnoszenia skutecznych środków zaskarżania systemu rekompensat.

Do omawianych problemów przedstawiono również uwagi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych i Krajowej Rady Syndyków.

Komisja w przyjętej opinii nie stwierdziła potrzeby podejmowania inicjatywy ustawodawczej w przedmiotowej sprawie.

Konkluzja: Komisja nie stwierdziła potrzeby podejmowania inicjatywy ustawodawczej w sprawie rozpatrywanej petycji.

Ad. 2 Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka. Ustawa ma na celu transponowanie do polskiego systemu prawnego postanowień Dyrektywy 2009/111 Parlamentu Europejskiego i Rady, która zmienia postanowienie dyrektyw – z 2006 i 2007 r. w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej – tzw. dyrektywy CRD II, której celem jest zwiększenie stabilności i bezpieczeństwa rynku finansowego.

Dyrektywa CRD II zmienia tzw. dyrektywę CRD, czyli dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz tzw. dyrektywę CAD, czyli dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych. Przepisy dyrektyw CRD i CAD, ustanawiają wymogi adekwatności kapitałowej, mające zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz określają zasady dotyczące obliczania funduszy własnych i zasady nadzoru ostrożnościowego. Nowe rozwiązania w odniesieniu do banków są implementowane w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a w odniesieniu do domów maklerskich w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Minister zwrócił uwagę, że rządowi zależy na jak najszybszym zamknięciu procesu legislacyjnego tej ustawy w związku z opóźnieniami w implementacji Dyrektywy.

Oprócz CRD II w ramach prac poselskich pojawiła się inicjatywa zgłoszona przez grupę posłów, która pozwoliła na uzupełnienie projektu o zapisy wywodzące się z Dyrektywy CRD III – Dyrektywy PE i Rady z 2010/76 w zakresie dotyczącym wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego oraz przeglądu nadzorczego restrukturyzacji polityki wynagrodzeń. Te zapisy – stwierdził minister – zaproponowane przez posłów zostały w tym projekcie uwzględnione i pozwalają czy to KNF w drodze uchwały, czy Ministerstwu Finansów w drodze rozporządzenia określać pewne zasady polityki wynagradzania w bankach i domach maklerskich w zakresie zmiennej części wynagrodzenia. Dające możliwość tym podmiotom regulowania zasad określania zmiennej części wynagrodzenia łącznie z prawem do ograniczenia i żądania oddania części wynagrodzenia sięgając wstecz do nie więcej niż 3 lat.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego przedstawił uwagi szczegółowe do ustawy, które koncentrują się wokół elementów wprowadzonych do ustawy na etapie postępowania w Sejmie.

Przedstawiciel Związku Banków Polskich popierając uwagi Biura Legislacyjnego KS stwierdził, że dla polskich banków ważne jest, aby te rozwiązania, które dotyczą kwestii pracowniczych, powinny być wprowadzane tak, aby stosowanie tych przepisów nie nastęrczało żadnych wątpliwości. ZBP widzi potrzebę doprecyzowania kwestii dotyczących zdefiniowania osób, których ta regulacja będzie dotyczyć, zwrócił również uwagę na kwestię 10-krotnego podwyższenia

kar finansowych nakładanych na banki.

Do zgłoszonych uwag odniósł się przedstawiciel MF i KNF.

Po zakończeniu dyskusji, w której odniesiono się do kwestii implementacji dyrektyw w kontekście przyszłej polskiej prezydencji w Unii Europejskiej oraz wprowadzonego w ustawie rozwiązania dotyczącego wielokrotnego podniesienia kar finansowych dla banków senator Kazimierz Kleina zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Komisja przyjęła przedstawiony wniosek.

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Henryka Woźniaka.

Konkluzja: Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (*druk senacki nr 1205 A*).

Ad. 3 Ustawę przedstawiła zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Dorota Kramarczyk. Celem ustawy jest zmodyfikowanie zasad wynagradzania kuratorów, syndyków, nadzorców sądowych i zarządców.

Trybunał Konstytucyjny, na kanwie wyroku z czerwca 2008 r., stwierdził konieczność podjęcia inicjatywy legislacyjnej, w związku z luką prawną, którą dostrzegł w regulacjach dotyczących zasad i procedury zaliczania podatku od towarów i usług do kosztów sądowych z tytułu należności poddanych opodatkowaniu tym podatkiem biegłych sądowych, ale także innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu sądowym odszkodowawczym i administracyjnym. Ustawa daje więc możliwość doliczania do przyznanego wynagrodzenia podatku VAT w przypadku wynagrodzenia kuratorów, syndyków, nadzorców sądowych i zarządców. Ponadto przywraca się regulacje dotyczące przepisu, który przewiduje, że sąd odwołuje syndyka, nadzorcę sądowego, zarządcę albo ich zastępców również w przypadku cofnięcia lub zawieszenia praw wynikających z licencji syndyka przez Ministra Sprawiedliwości oraz przywrócony jest obowiązek sądu do przekazywania Ministrowi Sprawiedliwości odpisu prawomocnego postępowania o odwołanie syndyka, nadzorcę sądowego, zarządcy albo ich zastępców z powodu nienależytego wypełniania obowiązków.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego zgłosił propozycję dwóch poprawek. Poprawki te, po modyfikacji jednej z nich i zaakceptowaniu przez stronę rządową, zostały następnie zgłoszone przez Senatora Kazimierza Kleinę.

Komisja jednomyślnie przyjęła ustawę wraz zaproponowanymi poprawkami.

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Grzegorza Czeleja.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie dwu poprawek do ustawy (*druk senacki nr 1203*).

Ad. 4 Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Zbigniew Wrona.

Ustawa zmienia prawo upadłościowe i naprawcze w kierunku uzupełnienia obowiązujących obecnie regulacji dotyczących szczegółowych skutków ogłoszenia upadłości w stosunku do poszczególnych transakcji na rynku finansowym. Włączenie pożyczek instrumentów finansowych do grupy tych transakcji, w stosunku do których można stosować szczególny reżim rozliczania zobowiązań dłużnika po ogłoszeniu upadłości zasługuje na poparcie – stwierdził minister Wrona – i wpisuje się w ustawodawstwo poszczególnych krajów Unii Europejskiej.

Ustawa nie budziła zastrzeżeń biura legislacyjnego.

W dyskusji głos zabrał przedstawiciel Krajowej Izby Syndyków dziekan Maciej Roch Pietrzak, który stwierdził m.in., że dla ustanowienia zabezpieczenia finansowego nie wymaga się zachowania formy pisemnej z „datą pewną”. Przy wszystkich innych sprawach dotyczących ogółu wierzycieli jest wymóg „daty pewnej” po to, aby nie dochodziło do antydatowania. Uznał, że nie powinno się usuwać wymogu „daty pewnej”, powinien zostać choćby w formie elektronicznego znakowania czasem przy podpisie elektronicznym. Zwrócił również uwagę na kwestię usunięcia z prawa instrumentu odstąpienia od umów.

Przedstawiciel Ministerstwa Finansów Dyrektor Sebastian Skuza wyjaśnił, że ustawa jest implementacją zapisu Dyrektywy i nie proponuje się w niej nowych rozwiązań, tylko uzupełnia o jeden zapis.

Opinie do ustawy przedstawili również Bartosz Jagodziński ze Związku Banków Polskich oraz Krzysztof Popiel z Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Syndyków i Likwidatorów.

Senator Kazimierz Kleina zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Wniosek ten został jednomyślnie przyjęty przez Komisję.

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Grzegorza Czeleja

Konkluzja: Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (*druk senacki nr 1210 A*).

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich